

Nebeška vrata

10 Jaz sem rekel: »Za zdaj je torej to urejeno! Toda že spet ti bo kaj prišlo na misel in boš še marsikaj vprašal. Zdaj pa je čas, da preidemo k čemu drugemu. Kdor izmed vas bi rad še kar koli vedel, naj stopi naprej, spregovori in vpraša, kajti danes so vam vsem nebeška vrata na široko odprta!«

18. Nebeška vrata in Božje kraljestvo

1 Ko sem to povedal, je hitro stopil naprej eden naših farizejev in vprašal: »Gospod in Mojster, povedal si, da so nam vsem nebeška vrata na široko odprta. Ali ne bi bilo mogoče, da bi zdaj skozi ta odprta nebeška vrata tudi sami pogledali, da bi si lahko vsaj približno predstavljali notranjo podobo nebes, saj je skozi odprta vrata gotovo mogoče vsaj nekoliko pogledati vanje?«

2 Jaz sem rekel: »Kako dolgo bom še moral biti pri vas in kako dolgo bom moral še prenašati vaše materialistično razmišljanje!? Kje so vrata v pravo nebeško kraljestvo? Jaz sem vrata, pot in nebo! Kdor sliši Mene, Vame veruje in nadvse ljubi Očeta v Meni, ta stopa skozi prava vrata vsega življenja in bivanja po svetli poti v kraljestvo nebes, ki je duhovno ustvarjeno iz Moje čiste ljubezni v najsvetlejši in najbolj živi obliki iz Moje modrosti.

3 Če hočete doumeti resnično podobo in bistvo nebes, ki so Božje kraljestvo, ne glejte s svojimi telesnimi očmi niti navzgor niti navzdol, temveč uprite oči svoje narave v svojo najbolj notranjo življenjsko zavest ljubezni, pa boste uzrli nebesa, in to vsepovsod, na kateri koli točki Mojega stvarstva, na tej ali kateri koli drugi zemlji, povsod bo enako; kajti podoba nebes se zmeraj oblikuje po tistem, kar je v vašem življenjskem bistvu izoblikovano po Moji besedi in vaših dobrih delih. Šele po takšnih svojih nebesih boste prispeli v Moja večna in neskončno velika nebesa.

4 Dobro si zapomnite: Božje kraljestvo ne obstaja nikjer kot nekakšen zunanji blišč, in tudi k vam ne prihaja v nikakršnem zunanjem vzorcu in obliki, temveč je najbolj notranje v vas, stkano iz duha čiste ljubezni do Boga in bližnjega ter posledično iz resnice življenja duše; kajti kdor v sebi nima in ne občuti ljubezni niti do Boga niti do bližnjega, ta tudi nima v sebi ne življenja in ne vstajenja; prav to pa so v človeku nebesa. Če ni tega, ni življenja v nebesih, temveč je samo sodba, torej zanesljivo večna smrt v primerjavi z vsem resničnim in popolnim življenjem v nebesih.

5 Tudi duše zlobnih ljudi živijo še po smrti, toda to življenje je zgolj navidezno, takšno kot življenje vse materije in nekaterih živali, ki vso dolgo zimo prespijo v neki zemeljski luknji in so povsem nedejavne.

6 Če boste to nekoliko bolje premislili, Mi - vsaj upajmo - ne boste več rekli: Gospod, pokaži nam nebeška vrata in tako vsaj nekaj malega nebes; ali - pokaži nam morda tudi pekel, da se bomo, posvarjeni ob pogledu nanj, toliko lažje varovali grehov. Kdor

bi vprašal kaj takega, bi ga morali imeti za norega. Vsak človek ima nebesa, ali v najslabšem primeru, tudi pekel popolnoma v sebi in si vse lahko tudi ogleda v sebi. 7 Toda kdor v sebi skriva pekel, je po srcu slep in gluhi; samo tu in tam ga na to opozori njegova vest, sicer se pekla v sebi ne bi niti zavedal, kajti duša, ki je postala peklena, je že skoraj mrtva, ker je vsa njena materija obsojena.

8 Toda duša, ki ima zaradi svojih dobrih del po Moji volji v sebi nebesa, jih lahko zazna v sebi tudi ob svetlem dnevu, in od časa do časa v nočnih jasnih sanjskih podobah. Človeku so sanjske podobe dane zato, da lahko z njihovo pomočjo med svojim tuzemskim življenjem ohranja stik s svetom nižjih ali višjih duhov, odvisno od tega, koliko si je duša s svojimi dobrimi deli po Božji volji zgradila -pravzaprav ustvarila v sebi resnična nebesa.

9 Ravnajte se torej po Mojih zapovedih in kmalu boste zlahka v sebi ustvarili podobo in živost nebes! - Ali zdaj povsem razumete tudi to?«

10 Judje, Rimljani, Egipčani in Indijci so odvrnili: »Da, Gospod in Mojster, in najprisrčnejše se Ti zahvaljujemo za ta pouk, saj smo kljub temu, da si nas tako zelo razsvetlil, še zmeraj zelo slepi in gluhi! Zato Te tudi prosimo: bodi potrpežljiv z našimi še zmeraj velikimi slabostmi, v prihodnje pa se bomo že bolj potrudili, da bo Tvoja sveta luč, ki si nam jo dal, v nas čedalje bolj svetila.«

Jakob Lorber
Veliki Janezov evangelij
knjiga 8